

i es deuen a Marcus Bauzer (1640). Cent anys després, Leschevin (1763) va fer nous ensaigs. Jearsley i Toynbee, en el present segle, s'ocuparen d'aquest assumpte. Jearsley se limitava a introduir en el forat una boleta de cotó. El tymrà artificial de Toynbee consisteix en una lamineta circular de goma, que té en el seu centre col·locat un filferro d'argent per medi del qual se pot posar o retirar l'aparell sempre que convingui. Gampietro ha proposat altre tymrà que s'fixa am l'auxili d'un petit ressort. Els resultats conseguits am son empleu poques vegades han sigut acceptables. Fins al present no s'coneix un sol model que reuneixi totes les condicions precises i convenients: facilitat d'introducció, estabilitat i inocuitat.

Els casos d'otiti mitja chronica seca, que justifiquen una intervenció, són els que presenten engroiximent del tymrà, rigidesa de l'aparell de la transmissió dels sons i integritat del nervi acustic, que sols pot garantir-nos un examen funcional complet del malalt. La paracentesi exploradora del tymrà constitueix també una bona indicació, perquè ls casos en que aquesta maniobra proporciona algun alivi són els més aptes pera una intervenció més completa.

Les operacions que en aital cas se poden practicar són, desde la senzillà perforació del tymrà, la tenotomia del muscle tensor, la mobilitació de la cadena i de l'estreb, fins la myringectomia total, am l'ablació del manec del martell, la supressió de tota la cadena, inclòs l'estreb. De totes aquestes operacions les més recomenables són la myringectomia, amb extirpació d'una part del martell o la supressió del tymrà, del martell i de l'enclusa, deixant l'estreb. ¿Per quina via és millor operar, per les naturals (conducte auditiu) o bé és preferible despendre l'pabelló de l'orella i aixecar la paret postero-superior del conducte òssi (operació de Stacke) pera anar en busca dels ossets? En Moure (de Bordeaux) creu que l'operació feta per la via externa no té avantatges més que pera l'operador, que pot actuar a cel obert i veure millor lo que està fent, essent així que l'intervenció per les vies naturals, a més de donar també molts bons resultats, és més senzilla i més facil de practicar que l'anterior.

En Monnier (de París), fent referencia a les diverses operacions en els esclerosos pera amillarar llur sordera i llurs sorolls, se declara també partidari de l'ablació del tymrà i dels dos ossets grossos. Proposa, además, practicar sempre la resecció parcial de la paret postero-superior *pel conducte*, sèns separar abans el pabelló, evitant aixís aquest traumatisme. F'inalment,